

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

21 martie 2019*

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 1999/31/CE – Articolul 14 literele (b) și (c) – Depozite de deșeuri – Depozite de deșeuri existente – Încălcare”

În cauza C-498/17,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 17 august 2017,

Comisia Europeană, reprezentată de G. Gattinara, de F. Thiran și de E. Sanfrutos Cano, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Republicii Italiene, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de G. Palatiello, avvocato dello Stato,

pârâtă,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Regan (raportor), președinte de cameră, și domnii C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič și I. Jarukaitis, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul R. Schiano, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 noiembrie 2018,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, prin faptul că nu a luat, în ceea ce privește depozitele de deșeuri din Avigliano (localitatea Serre Le Brece), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Martinella), din Latronico (localitatea Torre),

* Limba de procedură: italiana.

din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), cele două depozite de deșeuri din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta) și depozitele de deșeuri din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Roccanova (localitatea Serre), din Sant'Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Campotosto (localitatea Reperduco), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Andria (D'Oria G. & C. Snc), din Canosa (CO.BE.MA), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea Srl), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Atella (localitatea Cafaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Pescopagano (localitatea Domacchia), din Rionero in Volture (localitatea Ventaruolo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Tito (localitatea Valle del Forno), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvechio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannucce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore), din Trivignano (fosta Cava Zof) și din Torviscosa (localitatea La Valletta), toate măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO 1999, L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94), acele depozite de deșeuri dintre acestea care nu au primit, în conformitate cu articolul 8 din această directivă, o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare sau prin faptul că nu a adoptat măsurile necesare pentru a pune în conformitate cu directiva amintită acele depozite de deșeuri dintre cele menționate care au obținut o autorizație de a continua să își desfășoare activitatea, iar aceasta fără a se aduce atingere condițiilor stabilite în anexa I punctul 1 la aceeași directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (b) și (c) din Directiva 1999/31.

Cadrul juridic

- 2 Potrivit articolului 1 din Directiva 1999/31, intitulat „Obiectiv general”:

„(1) În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite de Directiva 75/442/CEE [a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO 1975, L 194, p. 39)], în special de articolele 3 și 4, prezenta directivă urmărește ca, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și depozitele de deșeuri, să ofere măsuri, proceduri și linii directoare pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului și mai ales poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri ulterioare pentru sănătatea umană pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață al depozitului de deșeuri.

(2) În ceea ce privește caracteristicile tehnice ale depozitelor de deșeuri, prezenta directivă conține, pentru acele depozite de deșeuri în cazul cărora se aplică Directiva 96/61/CE [a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO 1996, L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183)], cerințele tehnice relevante pentru elaborarea concretă a cerințelor generale ale [acestei] directive. Se consideră că cerințele relevante ale Directivei [96/61] sunt îndeplinite dacă se respectă cerințele prezentei directive.”

- 3 Articolul 7 din Directiva 1999/31, intitulat „Solicitarea unei autorizații”, prevede:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru ca cererile de autorizare a unor depozite de deșeuri să conțină cel puțin date referitoare la următoarele aspecte:

[...]

(g) planul propus pentru închidere și procedurile posttratate;

[...]"

4 Articolul 8 din această directivă, intitulat „Condițiile eliberării de autorizații”, prevede:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) autoritățile competente nu eliberează permisele pentru depozite de deșeuri decât dacă se asigură următoarele:

- (i) fără a aduce atingere articolului 3 alineatele (4) și (5), proiectul pentru depozitul de deșeuri satisface toate cerințele relevante stabilite în prezenta directivă, inclusiv în anexe;
- (ii) administrarea depozitului de deșeuri este efectuată de persoana fizică competentă din punct de vedere tehnic să facă acest lucru; se asigură dezvoltarea profesională și tehnică și formarea operatorilor depozitului de deșeuri și a personalului;
- (iii) depozitul de deșeuri este exploatat astfel încât să existe măsurile necesare prevenirii accidentelor și limitării consecințelor acestora;
- (iv) înainte de începerea operațiilor de evacuare, solicitantul a luat sau va lua măsuri adecvate, prin intermediul unor garanții financiare sau echivalente, pe baza modalităților care urmează a fi decise de statele membre, pentru a se asigura că obligațiile (inclusiv perioada posttratate) care decurg din autorizația eliberată pe baza prezentei directive sunt îndeplinite și că procedurile de închidere stabilite la articolul 13 sunt respectate. Garanția financiară sau echivalentă se păstrează atât cât este necesar pentru operațiile de întreținere și posttratate din amplasament în conformitate cu articolul 13 litera (d). Statele membre pot stabili că acest punct nu se aplică depozitelor de deșeuri pentru deșeuri inerte;

(b) proiectul pentru depozitul de deșeuri corespunde planului sau planurilor relevante de management al deșeurilor menționate la articolul 7 din Directiva 75/442/CEE;

(c) înainte de începerea operațiilor de evacuare, autoritățile competente inspectează amplasamentul pentru a se asigura de conformitatea cu condițiile relevante ale autorizației. Acest lucru nu va diminua în niciun fel responsabilitatea care îi revine operatorului pe baza autorizației respective.”

5 Potrivit articolului 13 din Directiva 1999/31, intitulat „Procedurile de închidere și posttratate”:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, după caz, în conformitate cu autorizația:

(a) un depozit de deșeuri sau o parte a acestuia să inițieze procedura de închidere:

- (i) la îndeplinirea condițiilor relevante stabilite în autorizație sau
- (ii) pe baza unei autorizații eliberate de autoritățile competente, la cererea operatorului, sau
- (iii) pe baza deciziei justificate a autorităților competente;

(b) un depozit de deșeuri sau o parte a acestuia poate fi considerată definitiv închisă numai după ce autoritățile competente au efectuat o inspecție finală la fața locului, au evaluat toate rapoartele înaintate de operator și au comunicat operatorului acceptarea închiderii. Acest lucru nu diminuează în niciun fel responsabilitățile care îi revin operatorului pe baza autorizației;

[...]"

6 Articolul 14 din această directivă, intitulat „Depozitele de deșeuri existente”, are următorul cuprins:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru ca depozitele de deșeuri autorizate sau care funcționau deja la data punerii în aplicare a prezentei directive să nu poată continua să își desfășoare activitatea fără a trece prin etapele enumerate mai jos în cel mai scurt timp posibil și în termen de maximum opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1):

- (a) într-o perioadă de un an de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), operatorul unui depozit de deșeuri elaborează și prezintă autorităților competente spre aprobare un plan de amenajare a spațiului care să includă detaliile enumerate la articolul 8 și măsurile de remediere pe care operatorul le consideră necesare pentru a îndeplini condițiile stabilite de prezenta directivă, cu excepția condițiilor stabilite în anexa I punctul 1;
- (b) în urma prezentării planului de amenajare a spațiului, autoritățile competente iau o decizie definitivă prin care stabilesc dacă operațiile de exploatare mai pot continua pe baza respectivului plan de amenajare și a prezentei directive. Statele membre iau măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și articolul 13, acele depozite de deșeuri care, în conformitate cu articolul 8, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare;
- (c) pe baza planului de amenajare aprobat, autoritățile competente autorizează lucrările necesare și stabilesc o perioadă [tranzitorie] pentru finalizarea planului. Toate depozitele de deșeuri existente trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta directivă, cu excepția cerințelor stabilite în anexa I punctul 1, în termen de maximum opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1);
- (d) (i) în termen de un an de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), în cazul depozitelor pentru deșeuri periculoase se aplică articolele 4, 5 și 11 și anexa II;
- (ii) în termen de trei ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), în cazul depozitelor pentru deșeuri periculoase se aplică articolul 6.”

7 Articolul 18 din directiva menționată, intitulat „Transpunere”, prevede la alineatul (1):

„Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

[...]”

8 Directiva 1999/31 a intrat în vigoare, conform articolului 19 din aceasta, la 16 iulie 1999.

Procedura precontencioasă

9 După mai multe schimburi de corespondență cu autoritățile italiene, Comisia a trimis Republicii Italiene, la 28 februarie 2012, o scrisoare de punere în întârziere, în temeiul articolului 258 TFUE, în care declara că, în acest stat membru, 102 depozite de deșeuri existente funcționau cu încălcarea articolului 14 din Directiva 1999/31.

10 În scrisorile din 11 mai 2012 și din 8 iunie 2012, autoritățile italiene au declarat 46 de depozite de deșeuri existente, în sensul articolului 14 menționat.

11 Comisia a emis un aviz motivat la 22 noiembrie 2012, la care Republica Italiană a răspuns la 24 ianuarie 2013, la 3 martie 2014 și la 4 iulie 2014.

- 12 Ținând seama de anumite imprecizii din răspunsurile furnizate de autoritățile italiene și ca urmare a Hotărârii din 2 decembrie 2014, Comisia/Italia (C-196/13, EU:C:2014:2407), în care Curtea a constatat că Republica Italiană încălcase articolul 260 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește, printre altele, anumite depozite de deșuri existente, în sensul articolului 14 din Directiva 1999/31, Comisia a transmis, la 19 iunie 2015, un aviz motivat suplimentar în care a precizat deosebirea dintre procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în discuție în prezenta cauză și cea în care s-a pronunțat hotărârea amintită. Comisia a indicat în avizul menționat că această din urmă procedură privea obligația care revenea autorităților competente de a adopta o decizie privind fiecare dintre depozitele de deșuri în cauză, care să aibă ca obiect fie autorizarea de a continua să își desfășoare activitatea dată acestor depozite de deșuri, fie închiderea lor, în conformitate cu articolul 14 din Directiva 1999/31. Ea a precizat că procedura în discuție în prezenta cauză se referă, în schimb, la așa-numitele obligații de „finalizare”, și anume obligațiile de a pune în executare măsurile pe care statul membru în cauză le-a adoptat deja și care pot avea ca obiect, în funcție de depozitele de deșuri în cauză, atât autorizarea de a continua să își desfășoare activitatea dată depozitului de deșuri în cauză, cât și închiderea acestuia. Potrivit Comisiei, aceste obligații de finalizare constau, așadar, în funcție de depozitul de deșuri în cauză, atât în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru închiderea lui, în conformitate cu articolul 14 litera (b) a doua teză din această directivă, cât și în adoptarea măsurilor necesare pentru ca depozitul în cauză să fie pus în conformitate cu directiva menționată, în cazul în care acesta ar fi fost autorizat să continue să își desfășoare activitatea în temeiul articolului 14 litera (c) din aceeași directivă.
- 13 Ca urmare a avizului motivat suplimentar, Comisia a acordat Republicii Italiene termen până la 19 octombrie 2015 pentru a răspunde la acesta, ceea ce Republica Italiană a făcut prin scrisorile din 20 octombrie 2015, din 9 septembrie 2016, din 13 ianuarie 2017 și din 12 aprilie 2017.
- 14 În răspunsul din 9 septembrie 2016, Republica Italiană a furnizat o listă completă a depozitelor de deșuri existente, defalcate pe regiuni, și a menționat alte patru depozite de deșuri existente, care nu fac însă obiectul prezentei proceduri întrucât nu au fost luate în considerare în scrisoarea de punere în întârziere.
- 15 Având în vedere răspunsurile la avizul motivat suplimentar furnizate de Republica Italiană la 13 ianuarie 2017 și la 12 aprilie 2017, Comisia a indicat că șase depozite de deșuri fuseseră puse în conformitate cu Directiva 1999/31.
- 16 Considerând însă că 44 de depozite de deșuri încă nu erau conforme cu Directiva 1999/31, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Argumentația părților

- 17 Comisia amintește că, în temeiul articolului 14 din Directiva 1999/31, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru ca depozitele de deșuri existente, adică depozitele de deșuri care au obținut o autorizație sau cele care funcționau deja înainte de 16 iulie 2001, să nu poată continua să își desfășoare activitatea după 16 iulie 2009 fără a trece prin etapele enumerate la articolul 14 literele (b) și (c) din această directivă în cel mai scurt timp posibil. Acest articol ar instaura astfel un regim tranzitoriu destinat să asigure că depozitele de deșuri existente sunt rapid puse în conformitate cu cerințele directivei menționate.
- 18 Comisia precizează că prezenta procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor nu se referă decât la obligațiile de finalizare care au ca obiect implementarea până cel târziu la 16 iulie 2009 a măsurilor necesare pentru închiderea depozitelor de deșuri existente, în conformitate cu articolul 14 litera (b) a

doua teză din Directiva 1999/31, sau implementarea măsurilor necesare pentru a pune în conformitate cu cerințele acestei directive depozitele de deșuri existente care au obținut o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare, în temeiul articolului 14 litera (c) din directiva menționată.

- 19 În ceea ce privește, în primul rând, depozitele de deșuri existente care nu au obținut o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare, în temeiul articolului 14 litera (b) a doua teză din Directiva 1999/31, Republica Italiană ar fi trebuit să adopte măsurile necesare pentru a le închide în cel mai scurt timp posibil și cel târziu până la 16 iulie 2009, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din directivă.
- 20 În al doilea rând, în cazul depozitelor de deșuri existente autorizate să funcționeze în continuare, articolul 14 litera (c) din directiva menționată prevede că, dacă planul de amenajare a fost aprobat și, prin urmare, autorizația de a continua să își desfășoare activitatea a fost eliberată, autoritățile competente trebuie să se asigure că până cel târziu la 16 iulie 2009 toate aceste depozite de deșuri îndeplinesc cerințele stabilite de aceeași directivă.
- 21 Comisia constată, în acest context, o anumită ambiguitate în măsurile adoptate de autoritățile italiene, întrucât acestea au decis uneori, într-o primă etapă, să adopte un plan de amenajare și au permis, așadar, continuarea exploatării depozitului de deșuri în cauză, după care au decis, într-o a doua etapă, închiderea acestuia. Termenul „amenajare” ar fi fost utilizat inclusiv în cazul unor depozite de deșuri care au făcut obiectul unor decizii de închidere. Prin urmare, pentru 22 din cele 44 de depozite de deșuri vizate de prezenta acțiune, ar fi imposibil să se stabilească cu precizie dacă este vorba despre o închidere sau despre o continuare a exploatării lor.
- 22 În orice caz, Comisia arată că, pentru cele 44 de depozite de deșuri în cauză, fie lucrările necesare în vederea punerii în conformitate cu Directiva 1999/31 a depozitelor de deșuri a căror exploatare trebuia să continue nu fuseseră încă realizate la data de 19 octombrie 2015, stabilită în avizul motivat suplimentar, fie măsurile necesare pentru închiderea depozitelor de deșuri ale căror autorizații de exploatare nu fuseseră înnoite nu au fost luate, în contradicție cu articolul 14 literele (b) și (c) din această directivă.
- 23 Republica Italiană contestă susținerile Comisiei. În ceea ce privește pretinsa încălcare a obligației, impusă de articolul 14 literele (b) și (c) din directiva menționată, de a adopta o decizie definitivă privind punerea în conformitate sau închiderea depozitelor de deșuri existente și ambiguitatea care afectează măsurile adoptate de autoritățile italiene, Republica Italiană arată, pe de o parte, că autoritățile competente au adoptat o decizie definitivă care impune închiderea a 18 din cele 22 de depozite de deșuri, în timp ce alte 4 depozite de deșuri situate în regiunea Apulia, au făcut obiectul unor decizii definitive care prevăd punerea lor în conformitate cu dispozițiile acestei directive și, pe de altă parte, în ceea ce privește celelalte 22 de depozite de deșuri identificate de Comisie, că aceasta din urmă nu contestă validitatea măsurilor definitive de închidere adoptate de autoritățile competente, ci doar încălcarea obligației de a finaliza lucrările de închidere înainte de expirarea termenului stabilit la 16 iulie 2009.
- 24 În numeroase cazuri, autoritățile competente ar fi prescris, într-o primă etapă, amenajarea depozitului de deșuri în cauză și ar fi autorizat exploatarea acestuia, după care au decis, într-o a doua etapă, închiderea definitivă a aceluși depozit de deșuri din cauza nepunerii lui în conformitate în termenele prevăzute sau ca urmare a încetării activității. În acest caz, închiderea definitivă a depozitului de deșuri în cauză ar fi fost realizată în executarea dispozițiilor prevăzute în actul unic care aprobase atât planul de amenajare, cât și planul de închidere, ceea ce ar explica pretinsa ambiguitate a deciziilor citate de autoritățile italiene, ambiguitate care ar fi doar formală.

Aprecierea Curții

- 25 În temeiul articolului 14 din Directiva 1999/31, statele membre trebuiau să ia măsuri pentru ca depozitele de deșuri autorizate sau care funcționau deja la momentul transpunerii acestei directive, și anume cel târziu până la 16 iulie 2001, să nu poată continua să își desfășoare activitatea fără a trece prin toate etapele menționate la acest articol în cel mai scurt timp posibil și cel târziu până la 16 iulie 2009.
- 26 Reiese din jurisprudența Curții că acest articol 14 instituie un regim tranzitoriu derogatoriu în vederea punerii în conformitate a acestor depozite de deșuri cu noile cerințe de mediu (Hotărârea din 25 februarie 2016, Comisia/Spania, C-454/14, nepublicată, EU:C:2016:117, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 27 Mai precis, articolul 14 litera (b) din Directiva 1999/31 impune, pe de o parte, ca autoritățile competente să ia o decizie definitivă prin care să stabilească dacă operațiile de exploatare mai pot continua pe baza respectivului plan de amenajare și a acestei directive și, pe de altă parte, ca statele membre să ia măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil acele depozite de deșuri care, în conformitate cu articolul 8, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare.
- 28 Articolul 14 litera (c) din Directiva 1999/31 prevede în esență că, pe baza planului de amenajare aprobat, autoritatea competentă autorizează lucrările necesare și stabilește o perioadă tranzitorie pentru finalizarea planului, precizându-se că toate depozitele de deșuri trebuie să îndeplinească cerințele stabilite de această directivă până la 16 iulie 2009.
- 29 Pentru a constata o neîndeplinire a obligațiilor în temeiul directivei menționate, existența acestei neîndepliniri trebuie să fie apreciată, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în funcție de situația statului membru astfel cum se prezenta ea la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, astfel încât modificările intervenite ulterior nu pot fi luate în considerare de către Curte [Hotărârea din 18 octombrie 2018, Comisia/România, C-301/17, EU:C:2018:846, punctul 42 și jurisprudența citată].
- 30 În speță, data pertinentă este cea stabilită în avizul motivat suplimentar, și anume 19 octombrie 2015.
- 31 Desigur, Republica Italiană a luat măsuri fie în vederea închiderii unor depozite de deșuri care nu au obținut o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare, fie în vederea realizării lucrărilor necesare în conformitate cu planurile de amenajare a amplasamentelor aprobate de autoritățile competente.
- 32 Cu toate acestea, părțile nu contestă că, în primul rând, depozitele de deșuri din Avigliano (localitatea Serre Le Brece), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Matinella), din Latronico (localitatea Torre), din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta), din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Sant'Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Canosa (CO.BE.MA), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Rionero in Vulture (localitatea Ventaruolo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvecchio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannuce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din

Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti) și din Torviscosa (localitatea La Valletta) nu fuseseră închise, în conformitate cu Directiva 1999/31, până la data de 19 octombrie 2015 și nu fuseseră încă puse în conformitate cu aceasta la data introducerii prezentei acțiuni.

- 33 În ceea ce privește, în al doilea rând, depozitele de deșuri din Andria (D’Oria G. & C.), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea), din Atella (localitatea Cafaro), din Pescopagano (localitatea Domacchia) și din Tito (localitatea Valle del Forno), părțile au confirmat în cursul ședinței că lucrările de punere în conformitate cu directiva menționată a acestor depozite de deșuri au fost finalizate în cursul anilor 2017 și 2018, respectiv după 19 octombrie 2015.
- 34 În al treilea rând, în ceea ce privește depozitele de deșuri din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta), din Roccanova (localitatea Serre), din Campotosto (localitatea Reperduso), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore) și din Trivignano (fosta Cava Zof), Republica Italiană a susținut în ședință că ele au fost puse în conformitate cu Directiva 1999/31. Cu toate acestea, presupunând că i s-a dat Comisiei posibilitatea să ia cunoștință de documentele depuse de Republica Italiană în ziua anterioară ședinței și prin care se încearcă să se demonstreze că aceste depozite de deșuri au fost efectiv puse în conformitate cu această directivă, ceea ce de altfel ea a contestat, trebuie să se sublinieze că este cert că această punere în conformitate, presupunând-o dovedită, a fost efectuată după 19 octombrie 2015.
- 35 În sfârșit, în ceea ce privește argumentele invocate de Republica Italiană pentru a justifica nerespectarea obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 1999/31, este necesar să se arate că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, un stat membru nu poate invoca situații din ordinea sa internă pentru a justifica nerespectarea obligațiilor și a termenelor care rezultă din dreptul Uniunii (Hotărârea din 18 octombrie 2018, Comisia/România, C-301/17, nepublicată, EU:C:2018:846, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 36 În consecință, trebuie să se considere că acțiunea introdusă de Comisie este fondată.
- 37 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se constate că, prin faptul că nu a luat, în ceea ce privește depozitele de deșuri din Avigliano (localitatea Serre Le Breccie), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Matinella), din Latronico (localitatea Torre), din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), cele două depozite de deșuri din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta) și depozitele de deșuri din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Roccanova (localitatea Serre), din Sant’Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Campotosto (localitatea Reperduso), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Andria (D’Oria G. & C.), din Canosa (CO.BE.MA), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Atella (localitatea Cafaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Pescopagano (localitatea Domacchia), din Rionero in Vulture (localitatea Ventaruolo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Tito (localitatea Valle del Forno), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvecchio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannucce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore), din Trivignano (fosta Cava Zof) și din Torviscosa (localitatea La Valletta), toate măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31, acele depozite de deșuri dintre acestea care nu au primit, în conformitate cu articolul 8 din această directivă, o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare sau prin faptul că nu a adoptat măsurile necesare pentru a pune în conformitate cu directiva amintită acele depozite de deșuri dintre

cele menționate care au obținut o autorizație de a continua să își desfășoare activitatea, iar aceasta fără a se aduce atingere condițiilor stabilite în anexa I punctul 1 la aceeași directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (b) și (c) din Directiva 1999/31.

Cu privire la cheltuielile de judecată

38 În temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată, iar Republica Italiană a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

1) Prin faptul că nu a luat, în ceea ce privește depozitele de deșuri din Avigliano (localitatea Serre Le Brece), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Matinella), din Latronico (localitatea Torre), din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), cele două depozite de deșuri din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta) și depozitele de deșuri din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Roccanova (localitatea Serre), din Sant'Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Campotosto (localitatea Reperduto), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Andria (D'Oria G. & C.), din Canosa (CO.BE.MA), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea Srl), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Atella (localitatea Cafaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Pescopagano (localitatea Domacchia), din Rionero in Volture (localitatea Ventaruolo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Tito (localitatea Valle del Forno), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvechio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannucce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore), din Trivignano (fosta Cava Zof) și din Torviscosa (localitatea La Valletta), toate măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri, acele depozite de deșuri dintre acestea care nu au primit, în conformitate cu articolul 8, o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare sau prin faptul că nu a adoptat măsurile necesare pentru a pune în conformitate cu directiva amintită acele depozite de deșuri dintre cele menționate care au obținut o autorizație de a continua să își desfășoare activitatea, iar aceasta fără a se aduce atingere condițiilor stabilite în anexa I punctul 1 la aceeași directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (b) și (c) din Directiva 1999/31.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături